

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.627 van 4 augustus 1997

A. 47.578/V-1342

In zake : **ROULET** Josiane,
Avenue de L'Etoile 11
1340 Ottignies,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Volksgezondheid,
Leefmilieu en Maatschappelijke Integratie,
thans,

1. de Minister van Sociale Zaken,
2. de Minister van Volksgezondheid en
Pensioenen,
3. de Staatssecretaris voor Maatschappelijke
Integratie en Leefmilieu.

Tussenkomende partijen :

1. **JOCKMANS** Simone,
woonplaats kiezend bij
Mr. Dirk LINDEMANS, advocaat,
Louizalaan 341/8
1050 Brussel,
2. **TEMMERMAN** Guy,
Hof Leeuwergem 37
9300 Aalst,
3. **BORGIONS** Joseph,
Oude Aarschotsebaan 92
2221 Booischot,
4. **LAFORTUNE** François,
Rijweg 120
3020 Herent,
5. **PAUWELS** André,
Barelstraat 35
2880 Bornem,

6. **PATTEET** Lennart,
Potaardestraat 166
1950 Kraainem.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 10 juli 1992 ingediende verzoekschrift, waarmee Josiane ROULET de nietigverklaring vordert van de besluiten van 24 januari 1992, waarbij Simone JOCKMANS en François LAFORTUNE tot hoofdgeneesheer-directeur, Guy TEMMERMAN, André PAUWELS en Lennart PATTEET tot hoofdinspecteur-directeur en Marc DE WIN en Joseph BORGIONS tot adviseur worden bevorderd;

Gezien de op 10, 17, 19, 24, 25 en 26 maart 1993 ingediende verzoekschriften, waarbij Simone JOCKMANS, Guy TEMMERMAN, Joseph BORGIONS, François LAFORTUNE, André PAUWELS en Lennart PATTEET vragen als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 29 april 1993, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 december 1993, waarbij de neerlegging van het verslag en het dossier ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 juni 1997;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van Mr. Théo DEBEN, loco Mr. LETHÉ, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt, van Mr. D. LINDEMANS, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, van Mr. L. DUBOIS, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt, van de heer J. BORGIONS, de derde tussenkomende partij, en van Mr. DE BRUYN, advocaat, die voor de vijfde en zesde tussenkomende partijen verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten relevant zijn voor het geding :

1. Verzoekster, Josiane ROULET, is inspecteur - hoofd van dienst bij het ministerie van Volksgezondheid, Leefmilieu en Maatschappelijke Integratie.
2. Op 20 december 1990 en 4 juli 1991 kondigt het overheidsbestuur de vacature aan van twee betrekkingen van hoofdinspecteur-directeur bij de bestuursafdeling voor de volksgezondheid en van een betrekking van hoofdins-

pecteur-directeur bij de bestuursafdeling voor de verplegingsinrichtingen.

3. Op 31 december 1990 en 8 juli 1991 solliciteert verzoekster naar die betrekkingen.
4. Gedurende dezelfde periode kondigt de minister tevens de vacature aan van betrekkingen van hoofdgeneesheer-directeur en adviseur.
5. In zijn vergadering van 26 juli 1991 onderzoekt de directieraad de sollicitaties en doet hij voordrachten, die op 7 augustus 1991 ter kennis van de gegadigden worden gebracht.
6. Bij koninklijke besluiten van 24 januari 1992 worden Simone JOCKMANS en François LAFORTUNE bevorderd tot hoofdgeneesheer-directeur, Lennart PATTEET, Guy TEMMERMAN en André PAUWELS tot hoofdinspecteur-directeur en Marc DE WIN en Joseph BORGIONS tot adviseur.

Dat zijn de bestreden handelingen.

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verklaart dat zij afstand wil doen van haar beroep tegen de benoeming van Marc DE WIN, die tot het tweetalige taalkader behoort, en van Lennart PATTEET, wiens benoeming bij besluit van 8 juli 1992 is ingetrokken; dat niets in het dossier aan de toewijzing van de gedeeltelijke afstand in de weg staat;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen verscheidene excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpen : het beroep is te laat ingesteld, ongeacht of men als punt van ingang van de termijn de datum neemt waarop verzoekster van de bestreden benoemingen kennis heeft gekregen of die waarop zij in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt; het beroep is

eveneens niet-ontvankelijk omdat de verwerende partij niet of onvoldoende aangewezen is; het is voorts niet-ontvankelijk omdat verzoekster met één en hetzelfde verzoekschrift de nietigverklaring vordert van niet-verknochte benoemingen; het is ten slotte niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang, aangezien verzoekster niet gesolliciteerd heeft naar sommige van de betrekkingen die zij overigens niet kon ambiëren daar zij niet aan de gestelde voorwaarden voldeed;

Overwegende dat de administratieve overheid, wanneer zij, zoals in casu, benoemingsakten door vermelding in het Staatsblad pleegt bekend te maken, daardoor erkent dat die bekendmaking van openbaar nut en bijgevolg verplicht is; dat het in zulk een geval de bekendmaking in het Staatsblad is die de termijn van zestig dagen doet ingaan waarin verzoekster, ongeacht welke kennis zij daarvan tevoren heeft kunnen krijgen, bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kan instellen; dat wanneer men de datum van bekendmaking als dies a quo beschouwt en 10 juli 1992, de datum waarop het verzoekschrift bij ter post aangetekende zending is verstuurd als dies ad quem, kan men niet anders dan vaststellen dat het beroep binnen de wettelijke termijn en niet een dag te laat is ingesteld; dat de exceptie van verlating ongegrond is;

Overwegende dat zelfs indien verzoekster zich zou hebben vergist bij het aangeven van de verwerende partij, die vergissing niet tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep zou kunnen leiden, aangezien die vergissing geen afbreuk heeft gedaan aan de regelmatigheid van de procedure en de rechten van verdediging; dat die exceptie overigens niet door de verwerende partij is opgeworpen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat van het principiële verbod om met één enkel beroep meer dan één rechtsvordering in te

stellen in de regel alleen mag worden afgeweken als de wezenlijke elementen van verscheidene vorderingen zozeer samenhangen dat het dienstig is - voor het gemak van het onderzoek, ter voorkoming van tegenspraak tussen rechterlijke beslissingen of ter voldoening aan andere eisen van goede rechtsbedeling - die rechtsvorderingen als één geheel in behandeling te nemen en door één uitspraak af te doen; dat echter alleen de rechter, als persoon die ermee is belast de procedure in het belang van een goede rechtsbedeling te leiden, vooral aangezien de procedure, zoals het geval is bij de Raad van State, georganiseerd is volgens het principe van de inquisitoriale rechtspleging, bevoegd is om te beoordelen of het feit dat er verscheidene vorderingen zijn ingesteld bevorderlijk of nadelig is voor het passend regelen van het geschil; dat hoewel de benoemingen zijn geschied in verschillende betrekkingen op basis van aparte berichten van vacature en aparte sollicitaties en hoewel verzoekster naar sommige van die betrekkingen niet heeft gesolliciteerd, er toch grond is om die zaken samen te voegen, niet alleen omdat de sollicitaties naar die onderscheiden betrekkingen op dezelfde dag door de directieraad zijn onderzocht en omdat tot de benoemingen op dezelfde dag besloten is met uitwerking en ranginneming op 1 november 1991, maar ook omdat de graden die met die verschillende betrekkingen overeenstemmen, uit het oogpunt van de toepassing van artikel 43, § 3, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en omdat verzoekster haar beroep baseert op een enig middel dat bepaaldelijk ontleend is aan de schending van die wetsbepaling; dat de exceptie dient te worden afgewezen;

Overwegende dat als regel geldt dat het personeelslid dat niet gesolliciteerd heeft hoewel er een oproep tot de gegadigden is gedaan, niet getuigt van het vereiste belang om de nietigverklaring van de aan het eind van de procedure geschiede benoeming te vorderen; dat

dezelfde regeling geldt voor het personeelslid dat niet aan de bevorderingsvoorwaarden voldoet, tenzij het bevorderde personeelslid daaraan evenmin voldeed; dat daaruit volgt dat verzoekster geen belang heeft bij het vorderen van de nietigverklaring van de benoemingen tot de betrekkingen van hoofdgeneesheer-directeur en van adviseur; dat de omstandigheid dat verzoekster tot staving van haar beroep een middel van openbare orde aanvoert in dit opzicht er niet toe doet; dat de exceptie ontleend aan de ontstentenis van belang tot op die hoogte gegrond is; dat, aangezien verzoekster trouwens afstand heeft gedaan van haar beroep voor zover het gericht is tegen de bevordering van Marc DE WIN en Lennart PATTEET, haar beroep, wat de zaak zelf betreft, alleen nog behoeft te worden onderzocht voor zover het gericht is op de nietigverklaring van de bevordering van Guy TEMMERMAN en André PAUWELS;

Overwegende dat verzoekster een enig middel ontleent aan de schending van artikel 43, § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van het besluit van 19 oktober 1988 tot bepaling van het taalkader van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, aan de schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, machtsoverschrijding en machtsafwending; dat zij er in een eerste onderdeel op wijst dat volgens het jaarboek van het ministerie de toestand op 30 april 1991 zó was dat er negentien ambtenaren van de Nederlandse taalrol waren (Maria FRANSIS, Anita DE SMET, Guy DEVLEESCHOUWER, Joseph BORGIONS, Marc DE WIN, Robert PLEYSIER, Elisabeth MONARD, Rudolf VAN HAVERE, Alfred BERWAERTS, André VAN LIERDE, Albert SCHOTS, Frans GOSSELINCKX, Erik GOTTENS, Lennart PATTEET, Guy TEMMERMAN, André PAUWELS, André BAERT, François LAFORTUNE en Simone JOCKMANS) of achttien als mocht blijken dat Marc DE WIN tweetalig is, terwijl het voornoemde besluit van 19 oktober 1988 bepaalt dat de tweede trap van de

hiërarchie maximaal vijftien ambtenaren van de Nederlandse taalrol, vijftien ambtenaren van de Franse taalrol, vier tweetalige ambtenaren van de Franse taalrol en vier tweetalige ambtenaren van de Nederlandse taalrol mag tellen, zodat de verwerende partij, door de omstreden bevorderingen te doen, naargelang van het geval drie of vier overtallige ambtenaren van de Nederlandse taalrol zou hebben benoemd; dat zij daarop laat volgen dat zij niet kan vaststellen welke overtollige bevorderingen zijn geschied, daar alle bevorderingen dezelfde dag zijn verleend, zodat zij de nietigverklaring van alle bevorderingen in het Nederlandse kader vordert; dat verzoekster in een tweede onderdeel betoogt dat de overheid, door op 24 januari 1992 zes ambtenaren in het Nederlandse kader, twee ambtenaren in het Franse kader en een ambtenaar in het Nederlandse tweetalige kader op de tweede trap van de hiërarchie te benoemen, zich niet heeft gehouden aan de door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen opgelegde pariteit en een grote wanverhouding heeft doen ontstaan, aangezien de tweede trap van de hiërarchie vóór de omstreden benoemingen als volgt was samengesteld :

Nederlands kader

12 eenheden

Frans kader

13 eenheden,

en na de benoemingen,

Nederlands kader

18 eenheden

Frans kader

15 eenheden

tweetalig Nederlands kader

1 eenheid
(onder voorbehoud)

zodat de overheid door de handelingen waartegen dit beroep is ingesteld, de regel van de pariteit heeft geschonden en op de tweede trap van de hiërarchie op taalgebied een grote wanverhouding heeft doen ontstaan;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen de door verzoekster aangevoerde cijfers betwisten doch het tegelijk ook onderling oneens zijn; dat volgens de verwerende partij verzoekster bij het optellen van de betrekkingen die tot het Nederlandse taalkader behoren ten onrechte de betrekking van André BAERT meetelt, een betrekking die, wegens de opeenvolgende opdrachten waarmee de belanghebbende is belast, uit het oogpunt van de per taalkader verdeelde betrekkingen, niet meer kan worden geacht te zijn bekleed door de persoon die daarin is benoemd, die van Marc DE WIN, van wie is gebleken dat hij in het tweetalige kader is bevorderd, en die van Lennart PATTEET die, na in het Nederlandse kader te zijn te benoemd, in het tweetalige kader is tewerkgesteld; dat bovendien in het Franse taalkader niet twee maar drie ambtenaren zouden zijn bevorderd; dat, op de tweede trap van de hiërarchie, het taalkader van het departement, na die dubbele rechtzetting, ten gevolge van de omstreden bevorderingen zestien ambtenaren van het Nederlandse kader en vijftien van het Franse kader zou tellen; dat de tussenkomende partijen hunnerzijds betogen dat het aantal ambtenaren die op de tweede trap van de hiërarchie tot het Nederlandse taalkader behoorden vóór de bestreden bevorderingen tien was en niet twaalf, zoals verzoekster beweert; dat zij dat verschil van twee personen als volgt uitleggen :

- de betrekking van André BAERT is wegens de opeenvolgende opdrachten van de betrokkene vacant verklaard op 4 juli 1991 en is dat gebleven tot 24 januari 1992, de datum waarop Miroslaw VAN STEIRTEGEM, van de Franse taalrol, tot die betrekking is bevorderd;
- de thans door Robert PLEYSIER beklede betrekking is een betrekking van directeur, die gecreëerd is bij het koninklijk besluit van 17 december 1990 tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 augustus 1987 tot vaststelling van de personeelsformatie van het ministe-

rie van Volksgezondheid en Leefmilieu, zonder dat het taalkader van het departement dienovereenkomstig is aangepast en waarin de betrokkene is benoemd na een vergelijkend wervingsexamen volgens de voorwaarden gesteld in het koninklijk besluit van 12 augustus 1991; hij is in vast verband in die graad en in het Nederlandse kader benoemd bij koninklijk besluit van 14 maart 1993, met uitwerking op 1 maart 1993 en ranginneming op 1 maart 1992; hij ressorteerde vroeger als ambtenaar in zijn proeftijd onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken; de betrokkene bekleedde die betrekking dan ook niet op 24 januari 1992 en evenmin op 1 november 1991, de datum waarop de bestreden benoemingen uitwerking hadden; dat volgens dezelfde tussenkomende partijen vijf ambtenaren (François LAFORTUNE, Simone JOCKMANS, Guy TEMMERMAN, André PAUWELS en Joseph BORGIONS) en niet zeven ambtenaren, in het Nederlandse kader zijn bevorderd, aangezien Marc DE WIN in het tweetalige kader is bevorderd - wat niet meer wordt betwist -, en de bevordering, op 24 januari 1992, van Lennart PATTEET in het Nederlandse taalkader op 8 juli 1992 is ingetrokken, zodat daarmee geen rekening kan worden gehouden om de verdeling van de betrekkingen over de taalkaders op de eerste van die datums te beoordelen en aangezien hij bovendien, na op diezelfde 8 juli 1992 opnieuw in het Nederlandse kader te zijn benoemd, bij ministerieel besluit van 30 juli 1992 bij het tweetalige kader is ingedeeld; dat het aantal ambtenaren van het Nederlandse kader aldus van tien op vijftien zou zijn gebracht, niet van twaalf op negentien; dat de tussenkomende partijen beweren dat het aantal ambtenaren van het Franse kader op de tweede trap van de hiërarchie vóór de bestreden handelingen veertien, en niet dertien bedroeg, en dat daarbij niet twee, maar drie bevorderingen moeten worden opgeteld, namelijk die van Mirosław VAN STEIRTEGHEM, Brigitte DE RUYCK en Jean-Marie LAMBOTTE, waardoor het aantal ambtenaren dat op 24 januari 1992 tot het Franse

kader behoorde op zeventien komt en dat slechts dankzij de bevordering op diezelfde dag van twee eentalige Franstalige ambtenaren (Michel TASIAUX en Jean-Jacques LEFEBVRE) tot rang 15 (eerste trap van de hiërarchie) het taalevenwicht is kunnen worden hersteld; dat de vroeger bestaande wanverhouding, volgens hen, in het nadeel van de Nederlandstalige ambtenaren speelde en weggewerkt is door het aantal ambtenaren in het Nederlandse en het Franse kader op te voeren tot het maximum bepaald in het taalkader van het departement;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 19 oktober 1988 tot bepaling van het taalkader van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu voor de tweede trap van de hiërarchie het volgende voorschrijft :

Nederlands kader	Frans kader	Tweetalig kader	
		N	F
15	15	4	4

Overwegende dat er om de door de tussenkomende partijen aangevoerde redenen grond is om te oordelen dat het aantal effectief beklede betrekkingen in het Nederlandse taalkader tien bedroeg; dat dat aantal ten gevolge van de bevorderingen effectief op vijftien is gebracht; dat thans immers vaststaat dat de door Marc DE WIN beklede betrekking niet ter zake doet daar hij in het tweetalige kader is benoemd; dat zulks tevens geldt voor de betrekking bekleed door Lennart PATTEET; dat, hoewel deze eerst bij koninklijk besluit van 24 januari 1992 met uitwerking op 1 november 1991 in een betrekking van het Nederlandse taalkader is benoemd en die bevordering vervolgens is ingetrokken bij een besluit van 8 juli 1992 waarbij hij opnieuw met uitwerking vanaf dezelfde datum wordt benoemd in een betrekking van het Nederlands kader, erop moet worden gewezen dat dit besluit van 8 juli 1992 is gewijzigd bij een nieuw besluit van 13 januari 1995 dat uitwerking heeft vanaf diezelfde

1 november 1991 en bepaalt dat de bevordering niet in het Nederlandse kader maar in het tweetalig kader plaatsvindt; dat dit wijzigingsbesluit bij uittreksel is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1995 en niet bestreden is binnen de termijn bepaald voor het instellen van een beroep in betwiste zaken, zodat verzoekster de wettigheid daarvan thans niet meer voor de Raad van State kan betwisten; dat daaruit volgt dat ten gevolge van de op 24 januari 1992 gedane benoemingen het voorgeschreven maximale aantal betrekkingen op de tweede trap van de hiërarchie in het Nederlandse taalkader wél bereikt, doch niet overschreden is; dat ditzelfde aantal ook is bereikt in het Franse kader ten gevolge van de benoemingen waartoe op 24 januari 1992 besloten is op de eerste twee trappen van de hiërarchie; dat de door verzoekster gehekeld wanverhouding tussen de twee taalkaders op de tweede trap van de hiërarchie niet bestaat; dat het middel niet-gegrond is;

Overwegende dat er, gelet op de toedracht van de zaak, grond is om een derde van de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het beroep tegen de benoeming van Marc DE WIN en Lennart PATTEET wordt toegewezen.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 4.000 frank, komen voor 2/3 ten laste van verzoekster en voor 1/3 ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 18.000 frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van elk 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de Ve kamer van de Raad van State, op vier augustus 1900 zevenennegentig door :

de HH. ANDERSEN,	kamervoorzitter,
BEIRLAEN,	staatsraad,
LIENARDY,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.